

8 mei '95

Open deur in visserijschool "John Bauwens" te Oostende

Het is dit jaar reeds 10 jaar geleden dat de Stedelijke Visserijschool de oude gebouwen verliet in de Schipperstraat om naar intrek te nemen in het nieuwe schoolcomplex gelegen in de wijk het Haze-gras.

De moderne school met al het prachtig «up to date» materiaal is steeds erkend geworden als zijnde een «model school» en werd dan ook verschillende malen bezocht door afvaardigingen uit Nederland en Frankrijk. De school omvat zo veel dat het echt te moeilijk wordt om alles te gaan opsommen zonder er een vervelende waslijst van te maken. Er zijn ook verschillende accommodaties die de aantrekkingskracht uitbreiden evenwaardig aan een museum vernoemen we hier maar de aquaria's, de uitgebreide schelpencollectie, de maquette van de Vlaamse Banken, scheepsmodellen en dergelijke meer. De schoolgemeenschap dacht er dan ook goed aan te doen een zo geheten «Open Deur» te organiseren ter gelegenheid van het feit dat er geleefd en gewerkt wordt in dit prachtig gebouw die de Nieuwe Stedelijke Visserijschool is.

Er van overtuigd zijnde dat verschillende oudleerlingen en vrienden de school op die dag met een terugkomen zullen, verblijden en dat vee mensen zullen komen kennis maken met de school, zijn de organisatoren druk in de weer om er iets speciaals van te maken. Ni staat al vast dat de gymzaal getransformeerd zal zijn in een tentoonstellingsruimte waar verschillende kunstschilders hun zee- en havenzichten aan het kritisch oog van het publiek zullen bloot stellen. Ook staat het nu reeds vast dat verschillende modelbouwers van schepen met hun ambacht-pronkstukken hun steentje zullen bijdragen tot het welslagen van die dag.

De inrichters hopen voor die dag ook pa en zoon Desnerck vrij te krijgen, want wie beter dan die beide rasechte Oostendenaars kunnen het publiek inlichten over de historische evolutie van de Oostendse Visserij en de visserij in het algemeen.

De «Open Deur» zal vooraf gegaan worden door de Jaarlijkse Algemene Statutaire Vergadering van de Oudleerlingen- en Vriendenbond van de school die begint rond 10 uur. Gepaard gaande aan deze vergadering zal de jaarlijkse hulde plaats vinden ter nagedachtenis aan de afgestorven leden en de op zee gebleven vissers aan het monument voor de school. Rond de klok van half elf gaan de deuren open, figuurlijk en letterlijk, voor het publiek. Het gehele gebeuren wordt geopend met de projectie in première, van de film «Windens». Deze prent van een dik uur is een poëtische blik in het harde vissersleven aan boord van onze Oostendse treilers. Het is geenszins een didactische film over de visserijmethodes, hoewel dit op secundair plan natuurlijk ook in de film te zien is. Wat natuurlijk zeer interessant te weten is het feit dat de film werd geproduceerd en verfilmd door Joris Surmont en geregisseerd door Henri Mille. Beide heren zijn oudleerlingen van de

school. Het maken van de film nam anderhalf jaar in beslag vooraleer hij de montagetafel verliet.

Dan was het de beurt aan de heer Yves Verhoest die het produkt in waarde deed stijgen door er vak-kundig muziek over te gynkroniseren.

Het spreekt vanzelf dat het hierboven vermelde slechts een schets is van wat het de achtste mei allemaal moet worden, het spreekt vanzelf dat van alles vast staat, wij met het volledig programma op de proppen zullen komen. Wat nu al moet gebeuren is 8 mei aantekenen als een hoogdag van de visserij. Het is trouwens een wettelijke feestdag.

Gelegenheidsverkoop van Franse treiler te Oostende

Had groothandel er baat bij?

Dinsdagmorgen was de Franse diepzeetreiler «Cassart» op de Oostendse markt met een aanvoer van ruim 1000 bennen blauwe leng. Dit vaartuig werd na motorpech te Oostende binnengesleept van zijn visgrond. De vis was van goede kwaliteit en het heeft dan ook sommigen bevreemdend toegescheenen dat de maksimumprijs behaald, slechts 650 fr per ben was. De minimumprijs haalde slechts 480 fr ! Van blauwe leng waarvoor de handel niet zelden 2600 fr de ben geeft, geeft dit toch te denken. We hebben dan ook inlichtingen genomen en het heet dat ook in het buitenland en meer speciaal in de thuishavens van deze grote treilers, namelijk te Lorient en te Boulogne, de prijs in de laatste paar maanden ook maar flauw is. Het is inderdaad zo dat de aanvoer praktisch overal eenzijdig van ongeveer dezelfde soort is. Er is overvloed aan ronde filetvissen terwijl de fijne soorten praktisch niet of weinig gebracht worden. Aldus wordt in de pakhuizen van de Oostendse groothandel de filetvissen van ingevoerde Franse blauwe leng aangeboden aan 34 fr het kilogram. Vermits men grosso-modo 28 kg filetvissen uit een ben haalt, komt dit overeen met 950 fr de ben. Hieruit kunnen we dus gemakkelijk afleiden dat de blauwe leng in de Franse markt zeker niet meer dan 600 fr de ben kon gaan, vermits men hierbij nog het vervoer, het fileteren, de winst van de invoerder en het risico van een niet verkoopbaar overschot dient bij te rekenen. Wat dus eerst eerder abnormaal leek, wordt dus duidelijk

VERNIETIGING VAN OPGEVANGEN VIS STRENG TE KONTROLEREN

We ontvingen hiernavolgend schrijven :

Mijnheer,
Ik wou U enkel er op attent maken dat bij de verkoop van vis voor dierlijke consumptie er meestal onregelmatigheden worden gepleegd. Deze vis wordt toch voor menselijke consumptie aangewend. Hetgeen vanzelfsprekend oneerlijke concurrentie teweegbrengt. Dit schrijven dient als een verwtitiging. Indien daaraan geen gevolg wordt gegeven, dienen andere maatregelen getroffen.

Hooachtend.

Nota der Redactie :

Wij verwijzen onze briefwisselaar naar het secretariaat van de Rederscentrale, die de plicht heeft er voor te zorgen dat zulks niet gebeurt en die veel te lichtzinnig deze zaken controleert of niet controleert. Bij om het even welk vastgesteld misbruik werd destijds radikaal opgetreden en de overtreders voor goed

uitgeschakeld.

Het is onaanvaardbaar dat zij die handel drijven daarvan misbruik maken.

Waarom worden desnoods zij die insteken voor dierenvoeding niet radikaal uitgeschakeld.

Het secretariaat van de rederscentrale schijnt niet te beseffen welke gevolgen het vaststellen van dergelijke misbruiken op EEG-vlak kan hebben.

Maar de gevolgen komen neer op de rug van al de reders. Anderzijds zou de inzender van dit schrijven eerlijker handelen moest hij de naam van de overtreders opgeven, alsook de feiten. Dat ware tenminste moediger !

KLEINE HERRIE IN DE OOSTENDSE VISMIJN OVER DE TARRA DER BENNEN !

Dinsdagmorgen waren we getuige op de Oostendse vismijn van een discussie tussen de officiële controlewegers met automatische weegschaal en een reder kwestie van 't gewicht van de bennen tongen. In konkreto ging het hier om een ben waarop een indikatiefbriefje lag van 48 kgr. Deze ben haalde geen 7 kgr overgewicht en de controlewegers waren van oordeel dat het cijfer diende teruggebracht tot 47 kgr. Protest vanwege de reder die het niet nam dat men minstens 7 kgr voor de ben zou aftellen. Volgens de mannen van het mijnbestuur was dit absoluut nodig vanwege het schilferijs dat tussen de vis plakke. De reder verkoos toen de ben uit te gieten en het eventueel aanwezige ijs af te schudden. Na deze operatie «schoonkuis» wees de automatische balans praktisch 55 kgr aan zodat de reder overtuigd was met zijn 48 kgr zeker niemand bedrogen te hebben. Groot was echter zijn vertoewening toen men toch het gewicht op 47 kgr bracht. Dat nam onze man niet en hij ging de opzichter, de heer Huysseune, er bij halen, di na een objectieve beoordeling terug 48 kgr liet aanbrengen, overtuigd zijnde van het goed recht van de reder en terzelfdertijd van een goed gewicht voor de koper.

Dit voorval brengt echter terug een nog altijd niet volledig opgeloste kwestie op het tapijt, namelijk deze van de beoordeling van de tarra voor de ben en het eventueel teveel aan ijs. Daar is natuurlijk een eendeloze discussie over mogelijk naargelang de kant waarlangs men staat. We menen echter dat dergelijke zaak moeilijk op te lossen valt wat de beoordeling van het ijs betreft en dat de enige mogelijkheid is, dit aan de appreciatie van de koper over te laten, die toch het recht heeft de ben te laten uitgieten en dan maar bij zijn prijsbepaling rekening moet houden met zijn eigen gevormd oordeel. De tarra van ben zou dan uniform kunnen op het gewicht van de ben zelf gehouden worden. In mededeling zou kunnen gegeven worden dat de kopers zich zelf moeten vergewissen van een eventuele bijkomende tarra. Dit zou alle latere discussies uitsluiten.

«Sprokkel»